

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 54092

гр. София, 11.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 174 СЪСТАВ, в закрито заседание на единадесети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: РАДМИЛА ИВ. МИРАЗЧИЙСКА

като разглежда докладваното от РАДМИЛА ИВ. МИРАЗЧИЙСКА Частно гражданско дело № 20231110152658 по описа за 2023 година

В законоустановения срок е постъпило възражение от длъжника М. Р. Б. по чл. 414а ГПК с приложени доказателства за плащане на задължението в срока на чл. 412, т. 8 ГПК.

С разпореждане на съда е указано на заявителя в 3-дневен срок да заяви становище във връзка с постъпилата молба за извършено плащане, като са му указани последиците от непредявяване на становище – обезсилване на издадената заповед за изпълнение, включително в частта за разноските. В законоустановения и указан от съда срок заявителят е изразил становище, с което потвърждава извършеното плащане на паричното вземане по издадената заповед от длъжника М. Р. Б. в размер на 315,26 лв.

При горното, настоящият съдебен състав за да се произнесе съобрази следното:

Заповедното производство е строго формално, като основната цел е да се провери дали претендираното вземане от заявителят-кредитор е спорно. Ако вземането не е спорно, тоест не бъде подадено възражение в срок, заповедта за изпълнение по смисъла на чл. 416 от ГПК влиза в сила.

По смисъла на чл. 414а от ГПК, длъжник който изпълни в срока за възражение – този по чл. 412, т. 8 от ГПК може да подаде възражение, към което да приложи доказателства за извършеното плащане. Съдът дава указания на заявителя, който има право да изрази становище.

По аргумент от разпоредбата на чл. 414а, ал. 4 изречение първо и изречение второ, в случай, че в указания срок заявителят депозира становище съдът дължи произнасяне по постъпилото възражение и становище, но по волята на законодателя, това не е свързано с обезсилване на издадената заповед за изпълнение.

При горното съдът следва да съобрази налице ли са предпоставки за уважаване на заявлението на кредитора в частта с искането за издаване на

изпълнителен лист за сумите по заповедта за изпълнение и съответно по възражението на длъжника за разноските.

С оглед на доказаните факти – плащане след издаване на заповедта за изпълнение на паричното вземане по издадената заповед, за което страните не спорят за съда е и несъмнено, че с разпоредбата на чл. 414а от ГПК законодателно се цели да се провери дали вземането е спорно, доколкото с изпълнението на задължението в срока за доброволно изпълнение, ако длъжникът е изпълнил точно вземането посочено в заповедта за изпълнение, същият удовлетворява интереса на кредитора да получи изпълнение на вземането си.

Безспорно е, че при плащане в хода на заповедното производство кредиторът се удовлетворява и за него отпада правния интерес да предяви иск за установяване на вземането си. Плащането обаче не спира срокът за подаване на възражение срещу заповедта – такова по смисъла на чл. 414, ал. 1 от ГПК, с което се оспорва дължимостта на вземането, а напротив налага извода за безспорност на вземането на кредитора. При това заповедта за изпълнение *per argumentum a fortiori* влиза в сила.

Следва да се посочи, че за кредитора липсва правен интерес от предявяването на иск, освен в изрично посочените хипотези на чл. 414а, ал. 5 ГПК, съответно ако кредиторът в становището си твърди, че не е налице точно изпълнение на претендираното вземане, което обуславя наличието на правен спор. В казуса кредиторът не възразява и признава, че длъжникът да е заплатил сумата по издадената заповед.

На следващо място – по аргумент от разпоредбата на чл. 406, ал. 1 от ГПК – за да бъде издаден изпълнителен лист в полза на заявителя, каквото искане е заявено още в заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение се следва не само да е налице влязла в сила заповед за изпълнение, но и да е налице годно изпълняемо право – т. е. удостоверява подлежащото на изпълнение вземане срещу длъжника, за което да бъде издаде изпълнителен лист, поради което искането за издаване на изпълнителен лист, което е инкорпорирано в подаденото заявление за издаване на заповедта за изпълнение като се има предвид извършеното плащане от длъжника – следва да бъде отхвърлено относно вземанията, които са погасени с плащането от страна на длъжника.

Мотивиран от горното и на основание чл. 416 от ГПК във връзка с чл. 414а, ал. 4, изречение второ от ГПК, и на основание чл. 407 от ГПК във връзка с чл. 416 от ГПК, и на основание чл. 415, ал. 5 от ГПК, съдът

РАЗПОРЕДИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на заявителя за издаване на изпълнителен лист срещу длъжника М. Р. Б. в заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК въз основа на Заповед за изпълнение

на парично задължение по чл. 410 ГПК, издадена по делото.

Разпореждането подлежи на обжалване пред Софийския градски съд с частна жалба в двуседмичен срок, който за заявителя тече от връчването на разпореждането, а за длъжника - от връчването на поканата за доброволно изпълнение.

Препис от разпореждането да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____